

רשומות

הצעות חוק

13 בדצמבר 1993

2229

כ"ט בכסלו התשנ"ד

עמוד

134 הצעת חוק איסור הלנה (תיקוני חקיקה - הוראת שעה) התשנ"ד-1993

[738] הצעת חוק איסור הלנה (תיקוני חקיקה - הוראת שעה), התשנ"ד-1993

הוראת שעה 1. בתקופה של שישה חודשים החל ביום פרסומו של חוק זה -

(1) בחוק עובדים זרים (העסקה שלא כדין), התשנ"א-1991¹, אחרי סעיף 2 יבוא:

הלנה שלא כדין (א) מעביד או מתווך כוח אדם שעשה אחת מאלה, בין בתמורה ובין שלא בתמורה:

(1) העמיד ביודעין מקום לינה לרשותו של עובד זר, שנכנס לישראל שלא כדין, או שישב בה שלא כדין, בין אם המקום היה כבעלותו, או בהחזקתו, ובין אם היה כבעלותו, או בהחזקתו, של אדם אחר;

(2) תיווך או סייע בכל דרך אחרת בהשגת מקום לינה לעובד זר כאמור בפסקה (1).

דינו - קנס כאמור בסעיף 61(א2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977².

(ב) לענין עבירה לפי סעיף קטן (א), מעביד או מתווך כוח אדם, שעשה אחר המעשים האמורים בסעיף קטן (א), עליו הראיה שבדק כי בידי העובד הזר מסמכים שלפיהם הוא נכנס לישראל כדין וישב בה כדין, ושכניסו את הענין לא היה עליו לדעת שהעובד הזר נכנס לישראל שלא כדין, או שהוא ישב בה שלא כדין, בעת שנעברה העבירה לפי סעיף זה.

דברי הסבר

בישראל כדין. עוד מוצע כי ככל שהחובה מוטלת על מעביד או על מתווך כוח אדם תחול החובה האמורה ביחס לכל עובד זר, בין אם הוא תושב האזור, בין אם הוא תושב מדינה אחרת.

סעיף 1
לפסקה (1)

בחוק עובדים זרים (העסקה שלא כדין), התשנ"א-1991 (להלן - חוק עובדים זרים), מוצע להוסיף סעיף האוסר על מעביד, או על מתווך כוח אדם, להעמיד בכל דרך שהוא מקום לינה לרשותו של עובד זר השהה בישראל שלא כדין.

מוצע להטיל על מעביד, או על מתווך כוח אדם, את נטל הראיה להוכיח כי בדק את חוקיות שהייתו של העובד בטרם העמיד לרשותו מקום לינה בכל דרך שהיא, וזאת כדי למנוע השתמטות מהאיסור המוצע בטענה של אי ידיעה כי העובד שהה בישראל שלא כדין. התיקון המוצע בחוק עובדים זרים יאפשר שימוש במנגנון האכיפה הקיים ביחס לעבירות על חוקי עבודה, לגבי המעבידים של אותם עובדים זרים ולגבי מתווכי כוח אדם.

הממשלה מציעה הסדר חוקי מיוחד כהוראת שעה למשך שישה חודשים כדי לטפל בסכנה מוחשית לבטחונם של תושבי ישראל מצד אלה הנכנסים למדינה או השהים בה ללא היתר.

מטרתה העיקרית של הצעת חוק זו להתמודד עם סכנה הנשקפת לבטחון תושבי המדינה מתושבים מסויימים של אזורי יהודה, השומרון וחבל עזה (להלן - תושבי האזור) הנכנסים לישראל, או השהים בה, ללא היתר כדין, או בניגוד לתנאי ההיתר.

לעתים קרובות מעמידים תושבי ישראל מקומות לינה לרשות תושבי האזור, השהים בישראל שלא כדין, או כשעות שמעבר לשעות המותרות על פי תנאי ההיתר, ובכך הם נותנים את ידם לסיכון הבטחוני הכרוך בשהייתם הבלתי חוקית של תושבי האזור בישראל. תופעה זו נפוצה בייחוד בקרב מעבידיהם של אותם תושבי האזור.

לפיכך, מוצע לקבוע איסור של הלנת תושבי האזור השהים בישראל שלא כדין ולחייב מי שמעמיד מקום לינה כאמור לרשות תושב האזור, לבדוק אם תושב האזור שוהה

¹ סי"ח התשנ"א, עמ' 112.
² סי"ח התשל"ז, עמ' 226.

(2) בחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952,³ אחרי סעיף 12 יבוא:

- יהלנה שלא כדין
- 12א. (א) מי שהעמיד ביורעין מקום לינה לרשותו של תושב האזור, שנכנס לישראל, או ישב בה, שלא כדין, או סיע לו להשיג מקום לינה, דינו - קנס כאמור בסעיף 61(א)2 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
- (ב) מי שעשה מעשה כאמור בסעיף קטן (א), עליו הראיה שבדק שבידי תושב האזור מסמכים שלפיהם הוא נכנס לישראל כדין וישב בה כדין או שבנסיבות הענין לא היה עליו לדעת שתושב האזור נכנס לישראל או ישב בה שלא כדין, בעת שנעברה עבירה לפי סעיף זה.
- (ג) לענין סעיף זה, "אזור" - יהודה והשומרון ותבל עזה.
- עבירה מינהלית
- 12ב. (א) עבירה לפי סעיף 12א היא עבירה מינהלית, כמשמעותה בחוק העבירות המינהליות, התשמ"ו-1985,⁴ והוראות החוק האמור יחולו עליה, בשינויים המחוייבים בשל הוראות סעיף זה וסעיף 12ג.
- (ב) לעבירה מינהלית לפי סעיף זה יהיה קנס מינהלי קצוב של 1,000 שקלים חדשים, לגבי כל תושב האזור שלגביו נעברה העבירה, ובעבירה מינהלית חוזרת - כפל הקנס האמור; לענין זה, "עבירה חוזרת" - כמשמעותה בחוק העבירות המינהליות, התשמ"ו-1985.
- ביצוע
- 12ג. על אף האמור בסעיף 15 ובכל חוק אחר, שר המשטרה ממונה על ביצוע סעיפים 12א ו"12ב".

דברי הסבר

שאיסור ההלנת יחול על כל אדם ולא רק על מעביד או על מתווך כוח אדם.

העבירות על חוק עובדים זרים הן עבירות מינהליות, ולכן מוצע כי גם העבירה החדשה לפי חוק הכניסה לישראל תהיה עבירה מינהלית, שאכיפתה באחריותו של שר המשטרה.

לפטקה (2)

מאחר שתושבי האזור שוהים בישראל גם שלא לצורך עבודה, מוצע לתקן גם את חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, ולקבוע בו איסור להלין תושב אזור אם הוא נכנס לישראל או ישב בה שלא כדין, בהתאם לכך מוצע

³ ס"ח התשי"ב, עמ' 354.

⁴ ס"ח התשמ"ו, עמ' 31.

